

XXIV TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Js50 ,5-9a)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Issand avas minu kõrva ja ma ei ole pannud vastu ega taganenud. Ma andsin oma selja peksjaile ja oma põsed neile, kes katkusid mu habet. Ma ei peitnud oma palet teotuste ja sülje eest. Sest Issand, mu Jumal, aitab mind ega jäta mind häbisse. Seepärast teen ma oma näo tardunuks kui ränikivi, sest ma tean - ma ei jää häbisse. Minu õigusemõistja on lähedal: kes julgeb minuga tülitseda - astugem üheskoos ette. Kes on minu vastane - tulgu ta minu juurde. Sest vaata, Issand Jumal on mu abimees. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps116 ,1-2. 3-4. 5-6. 8-9. R:9)

R: Ma kõnnin oma teed elavate maal, Issanda palge ees.

Ma armastan Issandat,
sest ta kuuleb mu anumise häält,
pöörab oma kõrva minu poole,
päeval, mil ma teda appi hüüan.
R:

Surma ahelad ümbritsesid mind,
surmavalla hirmud langesid mu üle,
ma olin kitsikuses ja murevalus.
Aga ma hüüdsin appi Issanda nime: Issand päästa mu hing!
R:

Issand on armuline ja õiglane,
meie Jumal on halastaja.
Issand aitab neid, kes lihtsad on südamelt;
ma olin hädas aga tema aitas mind.
R:

Jah, sina kaitsesid mu elu surma eest,
kuivatasid silmavee mu silmist.
hoidsid komistamast minu jalga.
Nii kõnnin ma oma teed elavate maal, Issanda palge ees.
R:

(Teine Lugemine Jk2 ,14-18)

Lugemine püha apostel Jaakobuse kirjast:

Mu vennad, mis kasu on sellest, kui keegi ütleb endal usku olevat, kuid tal ei ole tegusid? Kas võib siis usk teda õndsaks teha? Kui vennal või õel pole midagi selga panna või pole neil midagi süüa, ja keegi teie seast ütleb neile: "Minge rahuga, soojendage endid

ja sööge kõhud täis!" aga teie ei anna neile seda, millest neil puudus on, mis kasu on siis sellest kõigest. Nõnda on ka usk iseenesest surnud, kui sel pole tegusid. Ja nii saab mõni öelda: "Sinul on usk ja minul teod. Näita mulle oma usku lahus tegudest, küll siis mina näitan sulle usku oma tegudes."
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ga 6,14)

Halleluuja. Kui mul on kiitlemist, siis ainult Issanda Jeesuse Kristuse ristist.
Temas on maailm mulle risti löödud ja mina maailmale. Halleluuja.

(Evangeelium Mk8 ,27-35)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal läks Jeesus oma jüngritega Kaisarea küladesse. Teel küsis ta oma jüngritelt ja ütles: "Kelle inimesed mind arvavad olevat?" Aga nemad vastasid ning ütlesid talle: "Mõned Ristija Johannese, teised Eelija, mõned jälle ühe prohvetitest." Siis küsis ta nende käest: "Aga teie, kelle teie mind ütlete olevat?" Peetrus vastas ning ütles talle: "Sina oled Messias." Jeesus hoiatas neid rangelt, et nad temast kellelegi ei räägiks, ja hakkas neid õpetama: "Inimese Poeg peab palju kannatama. Ta hüljatakse vanemate ja ülempreestrite poolt ning tapetakse, kuid kolmandal päeval ta tõuseb üles." Ja ta rääkis sellest üsna avalikult. Siis viis Peetrus ta kõrvale ja hakkas teda noomima. Jeesus aga pöördus, vaatas oma jüngrite poole, sõitles Peetrust ja ütles: "Tagane minust, saatan, sest sul pole mõttes Jumala tahtmine, vaid inimeste tahtmine." Ja ta kutsus rahva enda juurde ühes oma jüngritega ning ütles neile: "Kui keegi tahab olla minu jünger, siis ta salaku end ära, võtku oma rist ja käigu minu järel. Sest kes tahab oma elu päästa, see kaotab selle, kes aga selle kaotab minu ja rõõmusõnumi pärast, see päästab oma elu."
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui lüüa muna katki väljaspoolt, tähendab see surma, kui seespoolt, siis elu. Vahel eristab surma elust kannatlik äraootamine, vahel julge väljamurdmine. Palju rumalusi sünnib puhtalt kannatamatusest, kuid teisest küljest hukuvad paljud just otsustamatuse tõttu - see tähendab, nad ei suuda harjumuste ja sõltuvuste munakoort seespoolt katki lüüa.
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armas kuulaja, "Jumal hoidku, Issand! Ärgu seda sulle sündigu!"

ütleb Peetrus tänases evangeeliumis Jeesusele. (Mt 16,22). Kuidas? Mismoodi? Äsja oli Peetrus tunnistanud Jeesuse Jumala Messiaaks ja kohe selle järel hakkas ta, kes ta end patuseks inimeseks pidas, elava Jumala Pojale õpetusi jagama? Jeesus mõistis Peetruse head kavatsust, kuid hoolimata sellest õhkub tema vastusest lausa halastamatut rangust: tagane minust, saatan!

Kui inimene hakkab mõtlema Jumalale, saab talle varsti selgeks, et inimliku loogikaga ei ole siin palju peale hakata. Inimeste maailmas on ju nii, et iga teadliku ja vabatahtliku teoga kaasneb vastutus: töö kas kiidab tegijat või laidab tegijat. Kui seesama ütlus kehtiks aga ka Jumala kohta, siis võiks inimene süüdimatult käsi laiutada ja öelda: nii, Jumal, sina mind löid just niisugusena, koleda ja rumalana, kurjade kalduvuste ja väheste vaimuannetega, nii et kui mina oma elus midagi head ei tee, siis oled sina, Jumal, selle kõige eest ka vastutav ja kõigis minu pattudes süüdi! Mina olen vaat niimoodi sündinud ja mina teisiti ei saa, palun, armastage mind niisugusena nagu ma olen ja andke mulle kõik andeks! Nagu ütles minu ukrainlasest seminarikaaslane: Jakšoo šoš nje podobaaajetsja, to võbatšjaijte!

Võibolla saaks tehisintellekt kord inimesele niimoodi öelda, aga inimene ise oma Loojale küll mitte. Sest Jumala eesmärgid on meile aimamatud - nii nagu meie ei suuda ette kujutada lõpmatust, samamoodi sunnib elureaalsus meid käsitlema Jumala õigust paradoksina: et tema on meid küll loonud, aga oma pattude eest oleme vastutavad ikka meie, mitte tema. Selle olukorra endale tunnistamine on maise reaalsuse tingimustes inimkonna elementaarne ja vältimatu ellujäämistaktika.

Seletan lähemalt. Keegi ei tule siia maailma valmis isiksusena - inimeseks selle sõna ülevas mõttes teeb meid raskuste ületamine, töö iseenda ja oma eluülesandega. Ja nii nagu me ei sünni kunstnike, teadlaste või oskustöölisena, samuti ei sünni me viisakate, lahkete ja vastutulelike inimestena, kes on võitnud oma kannatamatuse, oma kired ja kurjad kalduvused, oma laiskuse ja egoismi, saanud üle argusest ebaõigluse vastu välja astuda.

Armas kuulaja, kindlasti oleneb nii mõndagi ka vaimuannetest, ajastust, kuhu sünnime, olukorrast, kasvatuses ja haridusest. Kuid meie ülesande olemus sellest ei muutu: kellele on palju antud, selle käest nõutakse palju, kellele vähe, sellelt nõutakse vähem. Aga nõutakse kõigilt, ilma eranditeta! Nagu Jumala ilmutusest selgub, ongi see maailm inimvaimule harjutusväljakuks mingi nähtamatu, kõrgema eesmärgi jaoks.

Sellepärast hoiatab Jeesus Peetrust nii karmilt, kui too ka oma kõige parema äranägemise järgi Jumalat manitsema hakkab. Sest kui Jeesus oleks Peetrust kuulda võtnud, siis meil ei oleks evangeeliumi, oleks ainult seiklusromaan ja mängufilm "Kristuse viimne kiusatus". Peetrusel võisid ju olla head kavatsused, kuid mitte asjata ei öelda, et pörgutee on sillutatud heade kavatsustega. Meie saame Jumalast teada ainult nii palju, kui tema

endast ilmutab - tema teab meist kõike, tema annab meile ülesande.
Aamen.